

systemet, og justitsministeriet henstiller, at § 82, stk. 3, og § 89, stk. 2, udgår, samt at § 82, stk. 1, 2. pkt., (nu § 86, stk. 1, 2. pkt.), affattes således: „Hvor forholdene taler derfor, kan retten undlade at træffe bestemmelse om anvendelse af nogen foranstaltning“.

I anledning af straffelovskommissionens udtalelse p. 73 nederst om nærmere regler vedrørende anvendelsen af advarsel bemærkes, at justitsministeriet ikke finder det nødvendent at tilføje nogen bestemmelse herom.

Justitsministeriet henstiller, at den af straffelovskommissionen formulerede passus i § 89, stk. 1, 2. pkt., udgår, da den ikke med sikkerhed kan ventes at ville opfylde det formål at tydeliggøre en regel, som følger af andre bestemmelser i udkastet.

Man henstiller endvidere, at § 91, stk. 3, 2. pkt., udgår, da reglen følger af kap. 7, § 9, jfr. § 4 i lov om rettens pleje i Grønland.

Med hensyn til § 105 (nu § 110) bemærkes, at de hertil svarende bestemmelser i justitsministeriets forslag til lov om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf nu er vedtaget med visse ændringer. Da udkastets § 105 findes at burde ændres i overensstemmelse hermed, skal man henstille, at ordene „i henhold til derom given lovbestemmelse“ i linie 2—3 og ordet „ganske“ i linie 12 udgår. Justitsministeriet kan iøvrigt tiltræde straffelovskommissionens forslag om at udelade bestemmelsen om frakendelse af valgret og valgbarhed, hvorimod man ikke ville finde det ønskeligt at følge kommissionens subsidiære forslag om at begrænse bestemmelsen til tilfælde af domfældelse for et i lovens kapitel 5 eller 6 omhandlet forhold.

Efter udkastets § 112 (nu § 119) kan nærmere bestemmelser om fuldbyrdelse af foranstaltninger træffes af statsministeren. Justitsministeriet henleder opmærksomheden på, at tilsvarende regler i Danmark udfærdiges ved kongelig anordning, jfr. bl. a. straffelovens §§ 34, 35, 43, 64 og 68.

Inden for udkastets første del, andet afsnit, om de enkelte forbrydelser har justitsministeriet navnlig overvejet spørgsmålet om regler vedrørende statsforbrydelser. Uanset at særlige grønlandske erfaringer ikke taler for en affattelse af sådanne regler, som afviger fra de i borgerlig straffelovs kapitler 12 og 13 indeholdte, finder justitsministeriet det rimeligt, at de i nogen grad forenkles og tager hensyn til visse af de ændringer, der er foreslået i det rigsdagen forelagte lovforslag, der ikke blev vedtaget i den forløbne rigsdagssamling. Under hensyn til uvisheden med hensyn til de danske reglers fremtidige affattelse finder man dog ikke, at de grønlandske bestemmelser bør afvige for meget fra de nu gældende danske beskrivelser af de strafbare forhold. De udvidelser af det kriminelles område, som ligger i forslaget §§ 9, 10 og 11 (nu §§ 11, 12 og 13), er dog efter justitsministeriets formening ikke af en sådan art og betydning, at det kan være forbundet med betænkelighed. I § 12 (nu § 14) bør formentlig indtil videre ordene „eller ved andre lovlige midler“ udgå. Til sin tid bør affattelsen af disse bestemmelser justeres efter de vedtagne danske bestemmelser. I § 13, stk. 3, (nu § 15, stk. 3) bør ordene „yder gave eller anden fordel i overensstemmelse med § 116, nr. 4 og 5 ændres til „yder, lover eller tilbyder formuefordel“.

Justitsministeriet henstiller, at der i afsnittet om de enkelte forbrydelser tilføjes to nye paragraffer.

Det foreliggende udkast indeholder ikke nogen til straffelovens § 132 svarende bestemmelse, og straffelovskommissionen har i sin betænkning p. 54 udtalt, at den intet har at erindre herimod. Efter vedtagelsen af Genève-konventionerne af 12. august 1949 om beskyttelse af krigens ofre vil Danmark imidlertid, når disse konventioner ratificeres, være forpligtet til i sin lovgivning at forbyde visse af § 132 omfattede handlinger, nemlig uberettiget anvendelse af kendetegnet eller betegnelsen „Røde Kors“ eller „Genève Kors“ eller